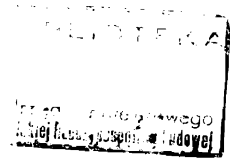

20 maja 1930 r.

URZĄD PATENTOWY

CO2c 1/26 2

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 11687.

Kl. 85 c 6.

Stefan Dobrowolski
(Warszawa, Polska).

Komora rozdzielcza w osadniku do świeżych wód ściekowych.

Zgłoszono 21 czerwca 1928 r.

Udzielono 24 lutego 1930 r.

Komora rozdzielcza, w myśl wynalazku, ma na celu oczyszczanie wód ściekowych drogą mechaniczną przez oddzielenie zawieszin gatunkowo cięższych i lżejszych od wody. Komora ta przedstawia urządzenie, posiadające przegrody i szczeliny przepustowe rozłożone tak, że skierowują one wody ściekowe z początku ku dolnej szczelinie, gdzie pozbywają się one zanieczyszczeń gatunkowo cięższych, następnie skierowane są ku górze przez odpowiednio ustawione przegrody i szczeliny, przyczem pozbywają się zanieczyszczeń lżejszych. W dalszym ciągu ścieki wpływają do osobnej komory, gdzie przy znacznym zwolnieniu przepływu oczyszczają się jeszcze dodatkowo, ażeby następnie drogą przelewu do koryta odpływowego przedostać się do rury odpływowej.

Na fig. 1 i 2 widoczna jest w przekroju

komora rozdzielcza z urządzeniem przegród i szczelin wewnątrz osadnika, na fig. 3 i 4 — z odpowiednim urządzeniem z zewnętrznej boku osadnika (przystawiona).

Na rysunku widać, że ścieki z rury dopływowej trafiają do przedziału 1, płyną w nim w dół i przez szczelinę 2 pozbywają się zawieszin cięższych, spadających na dno komory gnilnej, poczem ścieki zmieniają kierunek prądu i przez szczelinę 3 przenikają do przedziału 4, gdzie płyną ku górze z odchyleniem w bok do szczeliny 5, pozbywają się części lżejszych, które, dążąc do wypłynięcia na wierzch, unoszą się i w ten sposób omijają szczelinę 5, następnie przez ukośną przegrodę 6 (dno komory z oczyszczanymi ściekami świeżymi) skierowane są do szczeliny 7, wypuszczającej je do górnej części komory gnilnej.

Pozbawione w ten sposób znacznej czę-

ści cięższych i lżejszych zanieczyszczeń ścieki przez szczelinę 5 wpływają do komory, zawierającej tylko ścieki świeże i nie łączącej się nigdzie z komorą gnilną. W komorze 8, dzięki kilkakrotnie zmniejszonej szybkości, ścieki dodatkowo pozbywają się jeszcze przez powolne osadzanie pewnej ilości cięższych gatunkowo zawiesin, które opadają na ukośne dno 6 i po niem staczają się ku szczelinom 5, 3 i 2, przez które w czasie spokoju wypadają do komory gnilnej. Przy większej ilości w ściekach zawiesin lżejszych (tłuszczowych) należy dodatkowo oddzielać je tutaj i wybierać czerpakiem i w tym celu przewidziana jest przegródka 9, zatrzymująca kożuszek z zawiesin tłustych.

Oczyszczone w ten sposób ścieki równomiernie spływają przez przewał 10 do korytka 11, połączonego z rurą odpływową, która może być umocowana w środku lub też z boku koryta.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Komora rozdzielcza w osadniku do świeżych wód ściekowych, znamienna tem, że obok wewnętrznej przegrody pionowej,

równoległej do tworzącej ścianki komory, posiada nad dnem pochyłą przegrodę (6) tak osadzoną, iż powstaje wewnątrz niej komora odpływowa (8) na ścieki, do której te ostatnie dostają się od dołu, przechodząc przez szczeliny (2 i 5), raptownie zmieniając w ten sposób kierunek swego przepływu, co w połączeniu ze znacznymi wymiarami komory (8) ułatwia wydzielenie się zawiesin.

2. Komora rozdzielcza według zastrz. 1, znamienna tem, że pod wspomnianą przegrodą (6) znajduje się w jej ścianie szczelina (7), łącząca komorę rozdzielczą z górną częścią komory gnilnej, tak, iż wydzielające się lżejsze zawiesiny ścieków mają możność przepływania wprost do komory gnilnej.

3. Komora rozdzielcza według zastrz. 1 i 2, znamienna tem, że jest zaopatrzona w przewał (10) celem osiągnięcia równomiernego odpływu ścieków, oraz w dodatkową przegródkę (9) w górnej części komory ściekowej, ułatwiającą zbieranie zawiesin tłuszczowych.

Stefan Dobrowolski.

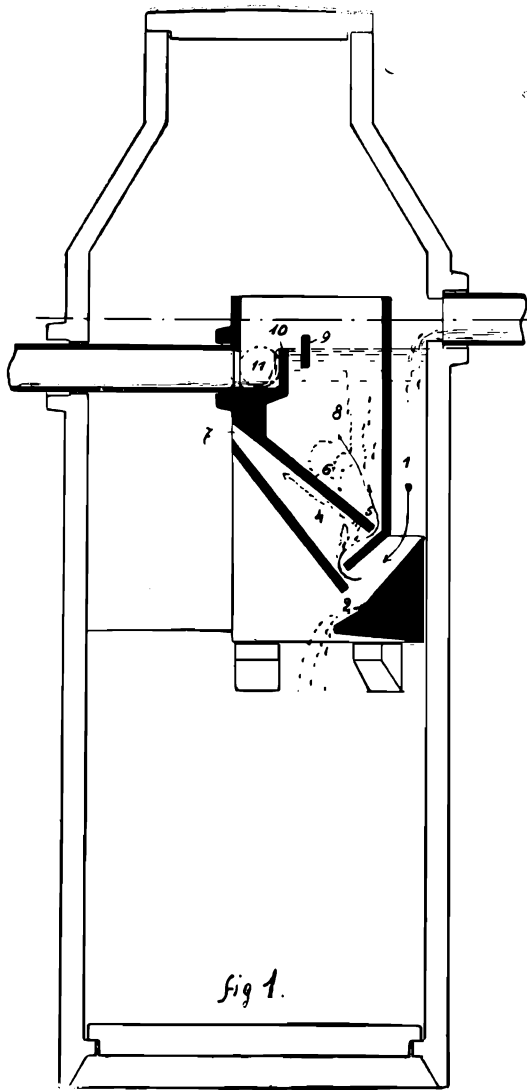

fig 1.

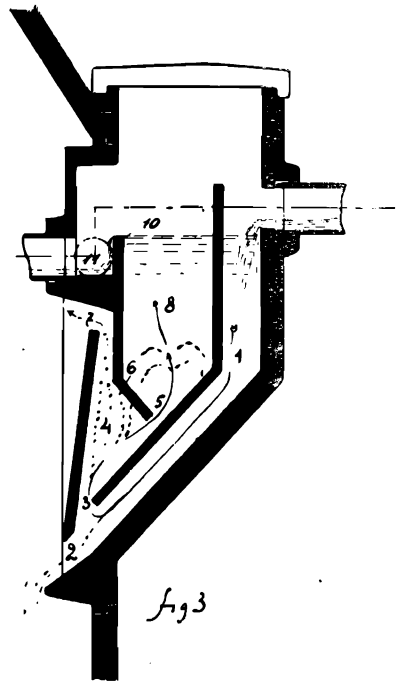

fig 3

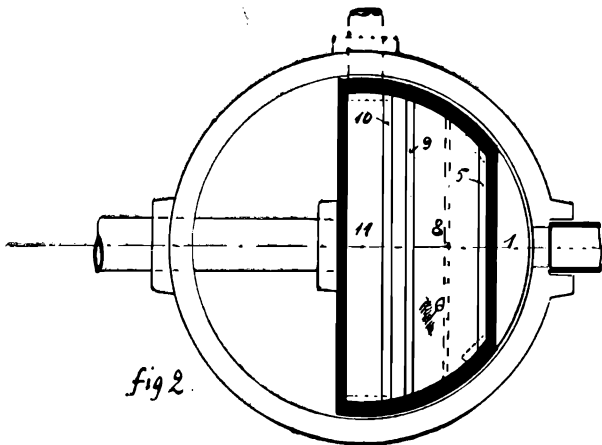

fig 2.

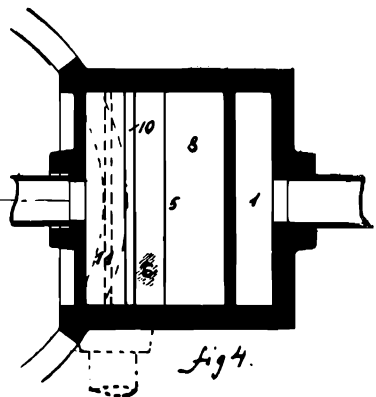

fig 4.